

Revista de webs

European Broadcasting Union (EBU)

<<https://www.ebu.ch/home>>

La European Broadcasting Union (EBU, UER per les sigles en francès, l'altra llengua oficial de l'organisme) és l'aliança mundial de mitjans de servei públic. Està formada per 115 organitzacions membres en 56 països i 31 associats addicionals a Àsia, Àfrica, Australàsia i Amèrica. Els membres de l'EBU operen prop de dos mil canals i serveis de televisió, ràdio i en línia, arriben a una audiència conjunta de més de mil milions de persones a tot el món i emeten en més de 160 idiomes.

L'objectiu principal de l'EBU és garantir un futur sostenible per als mitjans de servei públic. L'organització ofereix als seus membres l'oportunitat d'intercanviar continguts de qualitat, des de notícies fins a esports i música. El seu apartat de [recursos](#) aporta dades i [informes de tendències](#) d'elaboració pròpia sobre l'evolució del sector, entre els quals destaquen els següents:

- [Democracy and Public Service Media](#) (setembre del 2021)
- [Public Service Media and News](#) (agost del 2021)
- [Diversity and Public Service Media](#) (maig del 2021)

L'accés als documents del seu web té tres formats: només per a membres, per a persones registrades i alguns d'accés públic. Es recomana visitar el seu apartat [Knowledge Hub](#), que permet fer cerques de documents, vídeos i guies de l'EBU per temàtiques.

Observatori Europeu de l'Audiovisual

<<https://www.obs.coe.int/en/web/observatoire/>>

L'Observatori Europeu de l'Audiovisual (OEA) forma part del Consell d'Europa, a Estrasburg. Va ser creat el 1992 amb l'objectiu de recopilar i distribuir informació sobre les indústries audiovisuals a Europa, tant des del punt de vista econòmic com jurídic.

D'entre els serveis que ofereix el web de l'OEA destaca [IRIS Newsletter](#), que informa mensualment de les novetats legislatives pel que fa a l'audiovisual en 41 països europeus. En més de 30 articles breus, proporciona una visió general regular i gratuïta del que ha passat en l'àmbit nacional i internacional en relació amb la legislació o les decisions judicials en camps com la radiodifusió, el cinema, els serveis de vídeo a la carta i la televisió IPTV.

Així mateix, l'OEA també publica cada març l'informe anual [Yearbook 2020/2021. Key Trends. Television, Cinema, Video and On-demand Audiovisual Services – The Pan-European Picture](#) (versions en anglès, francès i alemany). Destaquen també les seves bases de dades [Mavise](#), [Lumière VOD](#), [IRIS Merlin](#) o el seguiment de les [mesures Covid-19](#) per a l'audiovisual o de la [transposició de l'última directiva de serveis audiovisuals](#).

Public Media Alliance

<<https://www.publicmediaalliance.org/>>

La Public Media Alliance (PMA) és l'associació mundial més gran de mitjans públics i se centra específicament en la promoció i el suport al servei públic audiovisual de tot el món. Fundada el 1945, l'organització té associats de tot el món, com ara la BBC, la ZDF o la Canadian Broadcasting Corporation, i ofereix als seus membres l'oportunitat d'intercanviar idees, opinions i bones pràctiques als mitjans públics.

La PMA organitza conferències internacionals, convoca beques, publica recerques i ofereix recursos i intercanvi de bones pràctiques als mitjans públics, com per exemple l'eina [Coronavirus: Resources and Best Practices](#). També incorpora un interessant [glossari](#) amb aspectes i definicions relacionades amb les missions de servei públic i els mitjans, així com un [butlletí setmanal](#) amb les últimes notícies del sector.

EPRA: el servei públic i el paper dels reguladors

<https://cdn.epra.org/attachments/files/3463/original/EPRA_PSM_Plenary_2_questionnaire_analysis_final.pdf?1554198287>

La Plataforma Europea d'Autoritats de Regulació (EPRA, per les sigles en anglès) es va crear el 1995 en resposta a la necessitat d'una cooperació més estreta entre les autoritats reguladores europees. Amb més de 25 anys d'experiència, és la xarxa de reguladors de l'audiovisual més antiga i més extensa del continent. Està constituïda per 55 autoritats reguladores de 47 països, entre les quals hi ha el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. La Comissió Europea, el Consell d'Europa, l'Observatori Audiovisual Europeu i l'Oficina del Representant de l'OSCE per a la Llibertat de Mitjans de Comunicació són observadors permanents de la Plataforma.

L'apartat web de [recursos](#) ofereix accés a documents d'interès, tant propis com dels seus membres. L'EPRA, que celebra dues reunions a l'any, va dedicar la seva 48a Conferència (Bratislava, 11-12 d'octubre del 2018) al servei públic i contingut d'interès públic en l'era digital. Com a documentació elaborada destaca:

- [Document d'introducció](#) (elaborat pel secretariat de l'EPRA)
- [Servei públic al Regne Unit](#) (Ofcom, Regne Unit)
- [Servei públic als Països Baixos](#) (CvdM)
- [Servei públic a Noruega](#) (NRK)
- [Servei públic a Suïssa](#) (Ofcom, Suïssa)
- [Servei públic a Letònia](#) (NEPLpadome)
- [Document de síntesi de totes les aportacions de les autoritats de regulació de l'EPRA](#) (elaborat per Ofcom, Suïssa)

Ofcom: anàlisi i actualització del servei públic

<<https://www.ofcom.org.uk/tv-radio-and-on-demand/information-for-industry/public-service-broadcasting>>

Des de l'aprovació de la [Communications Act 2003](#), el regulador britànic, Ofcom, té encomanada la revisió i l'actualització del servei públic audiovisual al Regne Unit. Els prestadors de servei públic són la BBC, Channel 3 (que opera amb el nom comercial ITV), Channel 4, Channel 5 i S4C (el canal en llengua gal·lesa).

Entre altres, l'Ofcom elabora l'[Informe anual de compliment del servei públic](#), estudis anuals sobre la [percepció del servei públic entre l'audiència](#) i [plans estratègics](#) per garantir-ne la sostenibilitat. Una obligació de servei públic del sistema normatiu britànic és la "Made outside London production", que té la intenció de desconcentrar la producció, fortament arrelada a la ciutat de Londres.

El seu web incorpora un apartat de [recerca](#) amb informes i dades multisectorials, enquestes i consultes públiques realitzades sobre la indústria audiovisual i els aspectes de servei públic de la comunicació.

International Association of Public Media Researchers (IAPMR)

<<https://publicmediaresearchers.org/>>

Anteriorment coneguda com la RIPE (Re-invigorating the Public Interest in Media), la IAPMR reuneix més de 300 persones investigadores de l'àmbit acadèmic i professional, amb expertesa en l'anàlisi del sector públic de la comunicació. L'activitat de l'associació manté el format de la RIPE: una conferència biennal i una lectura durant l'any en què no hi ha conferència. Cada trobada l'organitza una universitat i un prestador de servei públic audiovisual locals.

Les [actes](#) de les conferències les publica [Nordicom](#) (Nordic Information Centre for Media and Communication Research, think tank de la Universitat de Göteborg, Suècia). Així mateix, la web de la IAPMR ofereix recursos per a la recerca: novetats editorials, dossiers elaborats per altres organismes, guies, revistes i publicacions periòdiques, novetats en polítiques de comunicació, reportatges i informació sobre webs, tots recollits en un [contenedor de recursos](#), així com una [newsletter pròpia](#) i activitat a [Facebook](#).

AIECS, Public Service Media Policies Working Group

<<https://iamcr.org/s-wg/working-group/psm>>

L'[Associació Internacional d'Estudis en Comunicació Social](#) (AIECS, o IAMCR per les sigles en anglès, i AIERI en francès) té un grup de treball sobre mitjans de servei públic.

L'objectiu d'aquest grup de treball és examinar i inventariar bones pràctiques de rendiment i mecanismes de rendició de comptes per als mitjans de servei públic de diferents països, dins i fora d'Europa, per tal d'investigar-ne el funcionament.

London School of Economics, Media@LSE

<<https://blogs.lse.ac.uk/medialse/>>

El [Departament de Mitjans i Comunicacions](#) de la London School of Economics and Political Science acull el think tank Media@LSE, organitzat com un conjunt de blocs que analitzen diversos temes del sector audiovisual. A més de l'esfera acadèmica, participen activament en el debat a Media@LSE representants de la indústria, policy makers, periodistes i altres actors rellevants del sector. Els àmbits de recerca i debat són, principalment: governança d'Internet, menors i audiovisual, representació als mitjans, desigualtats digitals, comunicació política, audiovisual i identitat. El servei públic, doncs, és una noció transversal que no té una entrada específica, però que és tractada en moltes ocasions.

Com a mostra, són rellevants les aportacions de [Damian Tambini](#), actual director del Màster Científic de l'LSE, [MSc Media and Communications](#), que recentment ha publicat l'article "[Public service media should be thinking long term when it comes to AI \(Artificial Intelligence\)](#)" (maig del 2021).